

کتاب انزله المظلوم لمن وجد عرف البيان اذ استوى الرحمن على عرشه العظيم

...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۶۷۶

بسمه المشرق من افقه الأعلى

کتاب انزله المظلوم لمن وجد عرف البيان اذ استوى الرحمن على عرشه العظيم لیجذبه الذکر الى البحر الأعظم الذى ماج امام وجوه العالم و یسمع من امواجه تالله فتح باب السماء و اتى مالک الأسماء بسلطان مبین طوبى لک یا محمد بما اخذک جذب ندائی و عرفک صراطى و علمک امرى و هداک الى نیاى العظيم قد حضر کتابک فى السجن الأعظم سمعنا ذکرك و ثنائک اجبتناک بکتاب لا تعادله کتب العالم و ذکرناک بذکر اذ اشرق نیرہ من افق اللوح خضعت له الأذکار يشهد بذلك من عنده کتاب مبین انت الذى تمسکت بعروة عناية ربک و تشبثت بذیل رحمته و اقبلت الى افقه اذ کان الناس فى اعراض عظیم قل یا ملأ الفرقان اسمعوا نداء ربکم الرحمن انه ارتفع فى السجن امام وجوه الأديان و لا تتبعوا اهوائکم اتبعوا من یدعوکم الى الله الفرد الخبير قل ایاکم ان تمنعکم ظهورات الدنیا و زخرفها عن الذى به غرّدت حمامة الثناء فى الفردوس الأعلى و غنت حورية المعانی فى الجنة العليا و نادت و قالت قد اتى اليوم و القوم فى وهم عجیب قل یا اهل فاران اقرؤوا ما عندکم و ما نزل من سماء مشیة ربکم المقتدر القدير اتقوا الله ضعوا الأوهام و الظنون قد اتى القيوم بأمر لا یقوم معه من فى السموات و الأرضین انک اذا شربت رحيق الوحى من كأس بیانی و اجتذبت ذکری و ندائی قل

الهی الہی ترى عبدک هذا مقبلاً الى افقک و متوجّهاً الى انوار وجهک و طائراً فى هواء قربک و موقناً بوحدانيتک و فردانيتک و متمسکاً بما انزلته فى کتابک ای رب ترى عبرات عینی فى فراقک و زفراقى فى بعدى عن جوارک لم ادر یا مقصودى و محبوبى ما قدّرت لی من قلبک الأعلى الذى بحرکته سخرت الأرض و السماء هل قدّرت لی الحضور امام وجهک و القيام لدى باب عظمتک و هل منعنى عن ذلک امرک المبرم و قضائک المحکم اسألك یا مالک الوجود و مربى الغیب و الشهود بأمرک الذى به جرت الأنهار و اثمرت الأشجار و ماجت البحار ان تجعلنى فى کلّ الأحوال ناطقاً بذکرک و ثابتاً على امرک على شأن ترتعد به فرائص اعدائک و تضطرب افئدة الذين كفروا بک و بآياتک ای رب

ORIGINAL

ترانی مقبلاً الیک فی کلّ الأحوال و متمسکاً بحبل عطائک اسألك بنفحات وحیک ان تؤیّد عبادک علی الاعتراف بما
انزلته من سماء جودک و جرى من قلم فضلک انک انت المقتدر الذی شهدت بقدرتک الکائنات و بسلطانک الممکنات
لا اله الا انت القوىّ العلیم الحکیم

و نذکر الخلیل علیه بهائی و نذکره بآیات الله العزیز الحمید و نبشّره برحمته الّتی سبقت العالم و بجوده الذی احاط بالوجود من
الصّغیر و الکبیر یا خلیل اسمع نداء المظلوم انه قبل البلیا کلّها لاعلاء کلمة الله و لکنّ القوم فی اعراض مبین قنّا امام
الوجوه و دعوناهم الی الذّروة العلیا و عرّفناهم ما یقرّبهم الی الله الفرد الخبیر من النّاس من اخذه جذب ندائی و انزلنا له
ما کان کوثر الحیوان لأهل الامکان و منهم من اعرض عن الوجه بما اتّبع کلّ عالم مریب و منهم من قام علی الاعراض
و منهم من افتی علی سفک دمی کذلک قضی الأمر و القوم اکثرهم من الغافلین طوبی لک بما اقبلت و شهدت بما شهد
الله قبل خلق السّماوات و الأرضین قل

لک الحمد یا الهی و سیّدی و سندی بما ذکرتنی اذ کنت بین ایدی المعرضین اسألك ان تؤیّدنی علی ذکرک و ثنائک و
خدمة امرک انک انت المقتدر القدیر

یا محمد علیک بهاء الله الفرد الأحد انّا ذکرنا الذّین اقبلوا اذ انار افق الظهور بنیر عناية الله العزیز العظیم و اردنا ان نذکر
اولیاء الله و احبائه الذّین صعدوا الی الرفیق الأعلى من الذّکور و الاناث ان ربک هو الفضال الغفور الرّحیم البهاء الذی
اشرق من افق سماء العطاء علیکم یا اهل البهاء انتم الذّین ما نقضتم میثاق الله و عهده اقبلتم و اعترفتُم بظهوره و عظمته و
سلطانه و قوّته و قدرته و اقتداره طوبی لکم و نعیماً لکم بما فزتم بأثار القلم الأعلى قبل صعودکم و بعد صعودکم الی الأفق
الأبّی نسأل الله ان یغفر لکم و یکفّر عنکم سیئاتکم و یزل علیکم من سحاب سماء کرمه امطار رحمته و یقدّر لکم ما یرزیکم
بطراز الفرح و الابتهاج انه هو المقتدر علی ما یشاء لا اله الا هو العزیز الغفار کذلک اشرق نیر البیان من افق البرهان طوبی
لمن شهد و رأى ویل لکل منکر اثیم

یا محمد بلسان پارسی بشنو در ایامی که از سطوت ظلم کل متفرّق و خلف حجابات مستور این مظلوم بر امر قیام نمود بشأنی
که ظلم اهل عالم او را از اظهار کلمه منع نمود حقّ شاهد و عالم گواه هیچ منصفی این فقره را انکار ننماید و چون عالم از
نور امر روشن و منیر مشاهده شد کل از خلف حجاب با اسیاف بیرون دویدند یعنی معرضین بیان باری از حقّ بطلب
عباد را از اوهام جدیدۀ معرضین حفظ فرماید اوست مقتدر و توانا